

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

5tò Historia de divite epulone, & paupere Lazaro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Quas mea Dæmonibus dudum vindicta paravit.
 Respiciensque probos, expellit nubila vultu,
 Et placatus ait: Vos, qui mea verba secuti
 Duxistis rigidam sub iniquo tempore vitam,
 Approperate velim, vestrorum justa laborum
 Præmia capturi, vobis ab origine Mundi
 Appromissa: meos quoties pavistis egenos!
 Vestitu quoties texistis! quanta malorum
 Agmina constanti tolerastis pectore! coram
 Millibus adversis me glorificastis: amicos
 Vertor in amplexus; vobis mea Regna redono.
 Iudicio celebri finem subjunget utrumque
 Iudicis effatum; quo factò denique nubes
 Electos, sicut Christum super ardua celsi
 Montis Olivarum, reapertis inferet Astris.
 Jubila nemo potest, quibus istâ sede recepti
 Cœtibus Angelicis, Patriarchis atque Prophetis,
 Martyribusque sacris, Confessorumque catervis
 Consociabuntur, mortali tangere sensu.
 Hac Paulo testante meum superantia captum
 Admiror tacitè, & supplex prostratus eundem
 Dispensatorem, qui se redamantibus illa,
 Quæ sensum superant, est collaturus, adoro.
 Taliter Electis Cœlorum sede receptis,
 Horrida tempestas duplicabitur: alta repentè
 Ignibus ejectis os dilatabit Abyssus,
 Et reprobos patulo deglutiet Orcus hiatu.
 Hocque repentino claudentur sæcula fine.

Matt.
 25.35

POESEOS SACRÆ ET PARTIS TERTIÆ
 INDUCTIO QUINTA.

S. JOANNES CAP. 8.

Erigens autem se Jesus dixit ei: mulier ubi sunt, qui te
 accusabant? nemo te condemuavit? quæ dixit: Nemo,
 Domi-

Domine. Dixit autem Jesus: nec ego te condemnabo de, & jam ampliùs noli peccare. &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus adulteram à datione liberat: in divite epulone & paupere Lazaro dicitur statem eterne mercedis; & quanto opere saluti invigilandum in quinque prudentibus & totidem fatuis Virginibus parabolam demonstrat.

Quantus erat cæcæ spurcæque libidinis oblitus, tantus erat cordis contriti, Christus, amantissimus. **F**œmina conjugii nexu sociata marito Adversus thalami socialia jura nefando Nuper adulterio consortem læserat. Illa, Dum docet in Templo Salvator, vinceta rigoris Judicium subitura palam producit. Omnis Afflictam graviter, multoque pudore referta Turba sequebatur; Pharisaorumque Senatus Adductam, veluti cervam damamque molossorum Rictibus extensis, circumstant: mille gementibus Opprobriis, ipsi petulante cupidine pleni, Aggrediebantur; peccatricemque, salivam Ac olido sputo conspersam, dira mereri Supplicia ajebant. Christus, qui perspicit alto Corda supercilio (quia noverat antè, quod illi) Qui tanto fremitu miseram damnare parabant. Idem luxuriæ, qui mœcham, lancinet ardore Mitiùs aspexit gemebundam. Cùmque rogaretur An non conveniat deprénsam in crimine tanto Ad veteris legis normam lapidare? Redemptor Per circumstantes, quasi Majestate verendus, Circumagit vultum; mox inclinatus, arenam Inscribit digito, pleno quoque publicat ore, Ut, quicumque Patrum leges se tramite recedisse Decurrisse putet, puram finè crimine vitam

Joan.
8.

Ducendo, primum festinet mittere saxum
 In peccatricem. Ferit hæc sententia Christi,
 Nescio, quo tonitru, Pharisæos; quippe malignus
 Conscia delicti rodebat pectora vermis.
 Nullus erat scelerum purus: vesana libido
 Urebat vegetos, & avaros divitis auri
 Ambitiosa fames. Hinc dum Salvator in illos
 Invehitur, qui se prætendunt lege solutos,
 Ex accrescentis vulgi farragine sensim
 Elabebatur Scribarum turba. Solutâ
 Judiciï ferie, Christus rescire volebat,
 Quis condemnâset convictam crimine scædo:
 Nullus adhuc, replicat mulier; nam sola relinquo
 Judiciï, jussisque tuis. Salvator eidem
 Respondet: Nec ego te condemnabo; recede,
 Sed correctâ cave recidivam: fune soluta
 Criminis indigni, legem servare memento.
 Justitiæ folium crebrò virtutis inanes,
 Immeritiquæ suâ conspurcant labe Ministri:
 Sæpe rei, quos dura ligat retinétque catena,
 Non sunt tam graviter nocui plénique malorum,
 Quàm multi, quorum jussis fors cæca tribunal
 Supposuit, rerumque graves commisit habenas.
 O Judex! Judex! quem culpa redarguit ipsum,
 Cur tibi non eadem tribuis, quæ voce severâ
 In tibi submissos jacularis fulmina fontes?
 O excæcati! nunquid contraria nostris
 Judiciis decreta Dei frustrantur? inane
 Effugium novit scrutans præcordia: certè
 Magnus erat stolidi Pharisæi fastus, ad aras
 Taliter orantis: Laudo te, Conditor Orbis,
 Quòd non sim reliquis hominum, nec porrò teloni
 Astanti similis: nam bis jejuno per omnem

Luc.
 18.

He-

Hebdomadam, cunctis de de proventibus
 Pauperibus decimam, legesque observo severas
 Econtra timido Templi sacra gressu
 Publicus ecce telon * ingressus plangere noxas
 Pectora contundens, humili sic ore precatur:
 O Deus! esto mihi, culpæ quem pœnitet omnia
 Propitius, noxasque reo dimitte dolenti,
 Justificatus, ait Christus, peccator abibat;
 Sed thrafo vaniloquus, priorum præco bono
 Jure recedebat despectus. Sæpe rependunt (rum
 In vivis Superi, si quid benefecit iniquus.
 Vir celebris famâ, celsoque coruscus honore,
 Divitiis tumidus, textoque decorus in auro,
 Luc. 16. Inter continuos plausus vivebat: egenus
 Divitis ante fores recubabat Lazarus, æger
 Ulceribusque malis graviter percussus: alebant
 Hunc inopem tenues ** boli micæque, cadentes
 Ex mensa tanti comestatoris. Amicos
 Non habuit pauper, nisi quosdam fortè molossos
 Qui medicabilibus lambebant ulcera linguis.
 Utque solet rerum Mundi variabilis ordo
 Huc illucque vagâ fortis vertigine volvi;
 Sic quoque subversis epulonis gaudia fatis,
 Deplorabilibus simul interière ruinis.
 Quippe reluctantem mors insidiosa sub ipso
 Vere juventutis succidit: corpore raptus
 In noctem tumuli; sed mens ad triste tribunal
 Judicis austeri subito deducta, tremendum
 Judicium patitur, Stygiisque immergitur undas
 Lazarus econtra mortali carne solutus,
 Elysiis illatus agris, Abrahæque receptus
 In gremium, felix & consolatus, ovabat.

* Ricciol. in Presod.

** Gracè Βῶλος.

Hanc metamorphosin procul aspiciebat Avernii
 Implicitus flammis epulo, tristique rogatu,
 O Abraham miserere mei! miserere meorum!
 Vociferabatur; super asperitate dolorum,
 Quos his sub specibus pateretur, multa querendo.
 Sed rogat in cassum: siquidem responsa ferebat,
 Quod vivus variâ cumulatus sorte bonorum,
 Illicitos inter trivisset tempora plausus:
 Lazarus è contrâ jugi sub mole, malorum
 Liadem passus, Legi conformiter omni
 Tempore vixisset: quapropter stricta severæ
 Iustitiæ ratio deposceret, aspera passum
 In vivis, solidâ post mortem pace beari;
 Sed quem mundanâ sub prosperitate fugacis
 Latitiæ fucus, Divinæ legis honore
 Posthabito, stolidum recreâisset, nulla mereri
 Præmia post mortem. Pergebat tortus in igne
 Exorans, gelidâque, petens, ut Lazarus uno
 In digito guttam sibi pro solamine ferret:
 Sed quoque frustratus non concedenda petendo,
 Instat, ut ad fratres, inter mera gaudia Mundi
 Viventes, monitum mittatur Lazarus; illos
 In melius vitam, si talis nuncius adfit,
 Emendaturos, se certò credere clamans.
 Sed patitur similem, dum postulat illa, repulsam:
 Quippe refert Abraham, si nolint fidere Legi
 Atque Prophetarum monitis, quis posse putabit
 Hos emendari, quamvis ex morte resurgat
 Terribilis monitor. Nervosè dicta sub imo
 Corde, remansurus, * rerum momenta reconde.
 Quanta sub auditum veniunt persæpe stupenda!
 Quanta sub intuitum! sed cur contemnimus illa,

L

Ceu

* à remando

Ceu nōs omnino non concernentia? totum, Spen
 Quæ vigilare monet, tangit sententia Mundu Mor
 Multa sub illustri paritatis nube tegebat Deg
 Mystica Salvator; siquidem dum summa mode Sec
 Ingentis veri velabat tegmine, magnis Circ
 Exercebatur stimulis attentio: dignis Exst
 Clarior, indignis obscurior esse volebat. Sera
 Quilibet interea duplicato lumine veri Ann
 Irradiabatur, dum sufficientia, signis Degu
 Millibus edocti, mediorum dona videbant. Nem
 Christus enim communis erat Salvator, eosq; Effic
 Quos Pater ex grandi nihilo produxerat olim. Prod
 Mortis ab interitu satagebat reddere salvos. Filiol
 Quare & delicias æternæque gaudia Cœli, Betha
 Sub sponsalitiū festi velamine, Mundo Intui
 Exhibet, & quæ sit ratio methodusque, futu Alti
 Hujus inexperti festi convivia certò Et m
 Lucrandi. Quinis salvandos comparat illis Quæ
^{Matt.} Virginibus, quarum prudens vigilantia, sponsus O Hi
^{25.} Expectans primo sub tecti limine, vivæ Illacr
 Lampades ardentes fidei stat semper adornant. Si co
 At reprobos fatuis; quæ, postquam sponsus adde. Quar
 Exstinctis oleum cupiunt affundere lychnis. (Se. Pro c
 Prudentes illas admisit; at arcuit omni Occin
 Accessu fatuas Cœlestis sponsus. Amara Quos
 Et nimis infelix exclusio! dura, sed æqual. Præte
 Scimus enim, quanto Cœlestia Regna dolent. Sed f
 Reddiderit nobis animarum sponsus; & ecce Ut ta
 Nos insensati præsumimus absque labore Rum
 Participes horum fieri! quis pigra coronat Hunc
 Otia? quis tribuit perversis præmia? fortem Alloc
 Vim patitur Cœlum! Cœlum rapiunt violenti Te f
 Et fidi ac vigiles intrabunt, Nemo reponat Com
 Spa

otum, Spem vitæ solidi super integritate vigoris;
 Mundum Mors graditur vasto pandens cava guttura rictu,
 at Deglutitque viros, quos expectatio longæ
 a modo Seduxit vitæ: tum ferus plangor, & atri
 is Circumstant luctus: cupiunt acquirere lychnis
 Extinctis oleum; sed transiit atria sponsus.
 at. Sera emendandi vitam dilatio, culpæ
 Annumeranda venit. Concurrent, quotquot an-
 Degustare sacræ convivia Cœlica mensæ. (helant,
 bant. Nemo repelletur, nisi quem fœcordia lentum
 eosq. Efficit. Ecce Patrem, quamvis sis filius ille
 t olim Prodigus, amplecti pronum! Chananæa reportat
 l vos, Filiolæ, submissa preces iterando, salutem.
 xeli, Bethaniæ sylvæ & agris post terga relictis,
 , futu Intuitus Solymam, sacræque palatia Templi,
 illis Altius ingemuit Christus, fluidisque per ora
 sponso Et mentum lacrymis, sacræ prænuntiat urbi,
 æ Quæ sub terribili cadent incude flagella.
 lornam O Hierusalem, ait plorans, urbs inclyta Sancti,
 us adæ Illacrymor cæco, quo perderis usque, stupori!
 nis. (Si Si cognovisses ostensæ signa salutis,
 i Quam felix, & tuta fores! sed luce repulsâ,
 equal Prò dolor! in celerem raperis malefana ruinam.
 dolore Occinuère tibi crebrò lugubria Vates,
 ecce Quos occidisti, nec me meliora manebunt.
 e Præteriens vidit Zachæum corpore parvum,
 at Sed flecti facilem, celsis insistere ramis,
 rtem Ut faciem Domini, de quo tam mira ferebat
 iolent Rumor, conspiceret. Jesu mansuete, telonem
 nat Hunc (sibi qui magno, te cernere, ducit honori)
 Spa Alloqueris, celerique jubes descendere saltu:
 Te fore convivam, spondes, te velle videri
 Cominus, ac ejus domui benedicere. Lætus

Luc.
19. 41.

Luc.
19. 1.